Eliane Roussel
Zmeul din Lună
El Dragón de la Luna
LiterNet.ro
2010

Zmeul din Lună

Eliane Roussel

Redactor: Iulia Tomescu
Ilustraţii: © 2005 Eliane Roussel
Copertă & editor format .pdf Acrobat Reader: Iulia Tomescu
Text : © 2005 **Eliane Roussel**
Traducere în limba română de Geta Rossier
Traducere în limba spaniolă de Dalila Niño Moral
Toate drepturile rezervate.

© 2010 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sunt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN : 978-973-122-043-7

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

El Dragón de la Luna

Eliane Roussel

Redactor: Iulia Tomescu
Ilustraciones: © 2005 Eliane Roussel
Cubierta & editor de formato .pdf Acrobat Reader: Iulia Tomescu
Texto: © 2005 **Eliane Roussel**
Traducción en lengua rumana: Geta Rossier.
Traducción en lengua española: Dalila Niño Moral
Todos los derechos reservados.

© 2010 Editorial Liternet para la versión .pdf Acrobat Reader
Se autoriza la descarga del libro en este formato para uso privado. La distribución libre del volumen a través de otros sitios, la modificación o la comercialización de esta versión sin la autorización previa por escrito de la Editorial Liternet están prohibidas y se penalizan de acuerdo con la legislación vigente relativa a la protección de los derechos de autor y de otros derechos conexos.

ISBN : 978-973-122-043-7

Editorial LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

În anul 420.724, Zmeii au cucerit toate ţinuturile pământeşti locuite. Devorând fără încetare tot ce se găseşte în trecerea lor, acum trăiesc singuri într-o lume ostilă, plină de stânci prea dure pentru săracii lor dinţi.

En el año 420.724 los Dragones han conquistado todos los rincones de la tierra habitada. Pero han devorado ansiosamente todo lo que han encontrado a su paso y ahora viven solos en un mundo hostil, lleno de rocas, demasiado duras para sus pobres dientes.

Puii Zmeilor plâng des, nemaigăsind nimic bun de ronţăit, căci Zmeii cei mari nu se ocupă de nimic altceva, decât să-şi umple burţile, înainte de orice.

Numai o bătrână Zmeoaică, foarte slabă, dar încă în putere, îi ia în braţe ca să îi consoleze. Îi leagănă şi le povesteşte un basm frumos de odinioară, aşteptând ca ploaia să facă să crească iarba care le va reda sănătatea şi zâmbetul:

A fost odată ca niciodată, undeva departe, departe dar totuşi în galaxia noastră, o ţară mică, numită România...

Los Dragoncitos pequeños lloran con frecuencia, pues no encuentran nada tierno que llevarse a la boca, mientras que los Dragones adultos sólo se preocupan de llenarse su propio buche.

Tan solo una Dragona anciana, muy flaca, aunque aún con fuerzas, los toma en sus brazos para consolarlos.

Los acuna y les cuenta un bello cuento de los de antes, mientras espera a que la lluvia haga crecer la hierba que les va a devolver la salud y la sonrisa:

Había una vez, en un lugar lejano, muy lejano y, aun así, dentro de nuestra galaxia, un pequeño país, llamado Rumanía...

Numele Regelui este Vlad-Dragoş, Vlad-Dragoş al României, aşa cum se cuvine. Îl cheamă Vlad-Dragoş, la fel ca pe tatăl său, la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe străbunicul său, la fel ca pe bunicul bunicului său, la fel ca şi pe toţi Regii României, de douăzeci de mii de ani încoace.

El Rey de aquel país se llamaba Vlad-Dragos, Vlad-Dragos de Rumanía, como está mandado. Se llamaba Vlad-Dragos igual que su padre, igual que su abuelo, igual que su bisabuelo, igual que el abuelo de su abuelo, igual que todos los Reyes de Rumanía en los últimos veinte mil años.

Regele Vlad-Dragoş îşi iubeşte supuşii; dovadă, a fost la şcoală toată copilăria sa, ca să încerce să devină un rege bun. A învăţat destul de mult. E foarte tare în matematică, în fizică, în informatică, în electronică, în joacă electrică…

Aşa că a inventat o droaie de electro-maşini inteligente şi docile, care facilitează mult viaţa supuşilor săi.

El Rey Vlad-Dragos amaba a todos sus súbditos. Prueba de ello es que fue a la escuela durante toda su infancia para intentar ser un buen Rey.

Había aprendido mucho y era muy bueno en matemáticas, en física, en informática, en electrónica, en juegos electrónicos...

Y así, inventó un montón de electro-máquinas inteligentes y dóciles que hacían que la vida de sus súbditos fuera mucho más fácil.

De exemplu, a inventat nişte electro-albine care produc mierea cea mai bună din toate cele o sută de galaxii din jur, nişte electro-brazi care înfloresc în formă de umbrelă, nişte electro-chitări care încep să sune singure, de îndată ce cineva are chef să danseze...

Por ejemplo, inventó unas electro-abejas que producían la mejor miel en cien galaxias a la redonda, unos electro-abetos que crecían en forma de paraguas, unas electro-guitarras que comenzaban a tocar solas, cada vez que a alguien le entraban ganas de bailar...

Ţara România a devenit un adevărat mic paradis.

Când Regele Vlad-Dragoş se plimbă prin capitală, unii îl salută amabil, alţii nu-l salută deloc, alţii îi întorc spatele şi fac ca şi cum nu l-ar recunoaşte.

Ceea ce îl jigneşte pe Regele Vlad-Dragoş, căci nu înţelege deloc proasta dispoziţie a unor Români.

El país de Rumanía se convirtió en un auténtico pequeño paraíso.

Cuando el Rey Vlad-Dragos se paseaba por la capital, algunos le saludaban con amabilidad, otros no le saludaban de ninguna manera y otros le daban la espalda y hacían como si no le hubieran reconocido, lo cual molestaba al Rey Vlad-Dragos, pues no comprendía en absoluto el mal talante de algunos rumanos.

De acord, păcăţelul lui este de a mâna două sau trei războaie pe an, ca să se amuze. Dar ca să poată mâna un război, electro-maşinile sale sunt cele care fabrică electro-soldaţi, electro-arme, electro-inamici şi, în plus, a abolit serviciul militar pe teritoriul ţării. Nici unul dintre supuşii săi nu e obligat să combată.

Atunci, de ce se plâng? Nu înţelege.

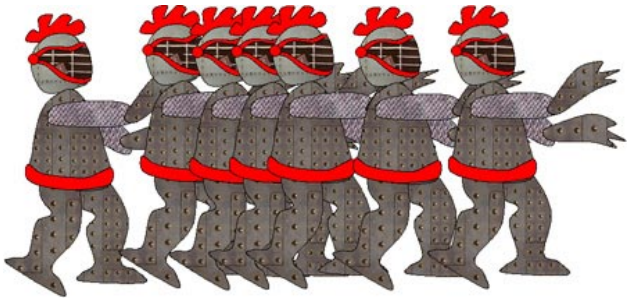

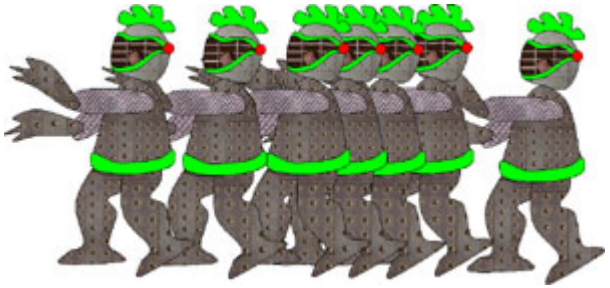

Vale, su pecadillo consistía en hacer dos o tres guerras al año para entretenerse. Claro que, pero para poder hacer una guerra, sus electro-máquinas fabricaban electro-soldados, electro-armas, electro-enemigos y, además, había abolido el servicio militar en todo el país. Ni uno solo de sus súbditos estaba obligado a combatir. Entonces, ¿de qué se quejaban? No lo comprendía.

Totuşi, într-o zi, în timp ce străbate unul din câmpurile de luptă, înţelege dintr-o dată proasta dispoziţie a Românilor:

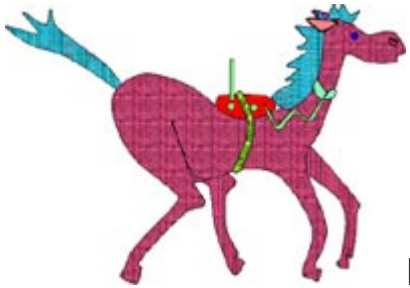

Electro-soldaţii şi electro-inamicii nu sînt deloc atenţi la ceea ce se află în calea lor, în timp ce combat.

Dărâmă casele, rup copacii, strivesc Românii ce se găsesc la faţa locului, şi câinii, şi pisicile, şi electro-albinele care culeg mierea din flori, şi electro-vacile care pasc.

Un adevărat măcel.

Un día, cuando recorría uno de sus campos de batalla, entendió de repente la causa del mal humor de los rumanos:

Los electro-soldados y los electro-enemigos no prestaban ninguna atención a nada de lo que encontraban a su paso cuando estaban combatiendo.

Derribaban las casas, tiraban los árboles, aplastaban a los rumanos que se encontraban por allí, y a los perros, y a los gatos y a las electro-abejas que recolectaban la miel de las flores y a las electro-vacas que estaban pastando.

Una auténtica masacre.

Regele Vlad-Dragoş este într-adevăr foarte îngrijorat.

Aşa că fabrică electro-case, electro-copaci, electro-pisici, electro-Români mai bine decât cei dinainte, pentru a înlocui tot ceea ce electro-războaiele sale au spart.

El Rey Vlad-Dragos se hallaba profundamente preocupado.

Debido a ello, fabricó electro-casas, electro-árboles y electro-rumanos, mejores que los anteriores para reemplazar todo lo que las electro-guerras habían destruido.

Dar, când se plimbă prin capitală, mai sunt încă supuşi nemulţumiţi care îi întorc spatele şi nu vor să îl salute.

Descurajat de atitudinea ingrată a supuşilor săi, decide, pentru a-şi schimba ideile, să înceapă un război interplanetar.

Sin embargo, cuando se paseaba por la capital, aún había súbditos descontentos que le daban la espalda y que no querían saludarle.

Desanimado por la ingratitud de sus súbditos, decidió comenzar una guerra interplanetaria. Así cambiaría su forma de pensar.

Cum are nevoie de mulţi electro-soldaţi şi electro-arme, pentru a ataca planetele vecine, şi cum îi e teamă că-i va nemulţumi din nou pe supuşii săi, trimite electro-maşinile sale pe Lună, cu un program de fabricare, precis şi foarte complet.

În ziua în care electro-rachetele îmbarchează electro-maşinile de fabricat război, destinaţia Lună, Românii regăsesc buna lor dispoziţie şi hotărăsc să se ducă la Palat, pentru a mulţumi Regelui Vlad-Dragoş şi pentru a-i oferi cadouri: faguri de miere adevărată, culeasă din flori adevărate de albine adevărate, legume adevărate şi fructe adevărate, cultivate în grădini adevărate, lapte adevărat, dat de adevărate vaci, din care să se facă telemea bună.

Como necesitaba muchos electro-soldados y muchas electro-armas para atacar a los planetas vecinos, y como temía que, de nuevo, sus súbditos se molestasen, envió a la Luna sus electro-máquinas, programadas para fabricar la guerra de forma muy precisa y completa.

El día que las electro-máquinas programadas para fabricar la guerra embarcaban en los electro-cohetes con destino a la Luna, los rumanos recuperaron su buen humor y decidieron ir a Palacio para dar las gracias al Rey Vlad-Dragos y para llevarle regalos: panales de miel auténtica, de flores auténticas hecha por abejas auténticas, verduras auténticas y frutas auténticas cultivadas en huertas auténticas, leche auténtica proporcionada por vacas auténticas, con la que hacer queso *telemea* del bueno.

Ei vor să arate Regelui Vlad-Dragoş că se poate trăi destul de bine, fără toate aceste electro-maşini cu care a împânzit ţara.

Regele Vlad-Dragoş le mulţumeşte şi, foarte emoţionat, le promite că niciodată nu o să mai facă electro-războaiele sale în ţara România.

Ellos querían enseñar al Rey Vlad-Dragos que se podía vivir bastante bien sin todas aquellas electro-máquinas con las que había cubierto el país.

El Rey Vlad-Dragos les dio las gracias y, muy conmovido, les prometió que nunca volvería a hacer sus electro-guerras en Rumanía.

Românii se întorc la casele lor, mulţumiţi de ei înşişi şi de Regele lor. La rândul său, Regele Vlad-Dragoş e mulţumit de supuşii săi şi mai ales de cadourile primite. Se pregăteşte să-şi deschidă pachetele când, dintr-o dată...

...un groaznic vacarm îl face să tresară.

Imediat, îl cheamă pe Paznicul Palatului şi îi cere să se ducă să vadă ce se întâmplă. Paznicul se îndoieşte, bineînţeles, că Românii se joacă să arunce cu pietre spre Palatul Regelui, căci, din câte îşi aminteşte el, niciodată nu a fost un astfel de scandal în ţara România.

Los rumanos se volvieron a sus casas, satisfechos de sí mismos y de su Rey. Por su parte, el Rey Vlad-Dragos estaba contento con sus súbditos y, sobre todo, con los regalos recibidos. Se disponía a abrir los paquetes cuando, de repente...

...un espantoso ruido le sobresaltó.

Inmediatamente, llamó al Guardia del Palacio y le pidió que fuera a ver lo que ocurría. El Guardia supuso, claro está, que los rumanos jugaban a arrojar piedras al Palacio del Rey, pues hasta donde le alcanzaba la memoria nunca había sucedido un escándalo semejante en tierras rumanas.

După ce a observat, din înaltul celui mai mare tur al Palatului, toate orizonturile ţării, Paznicul constată că Românii sunt speriaţi, dar liniştiţi, în ciuda căzăturilor de stânci din ce în ce mai numeroase şi din ce în ce mai mari. Se gândeşte să privească cerul, prin luneta astronomică a Regelui. Nu-şi crede ochilor, când constată ce se întâmplă pe Lună.

Después de inspeccionar desde la parte más alta de la torre más elevada del Palacio todo el horizonte del país, el Guardia constató que los rumanos estaban asustados, aunque tranquilos, a pesar de la caída de rocas cada vez más numerosas y cada vez más grandes. Se le ocurrió ir a observar el cielo con el telescopio del Rey. No podía dar crédito a sus ojos al ver lo que estaba ocurriendo en la Luna.

Una dintre electro-maşinile trimise pe Lună de către Rege a făcut o greşeală de programare şi, în loc să fabrice o electro-armă, a fabricat un electro-Zmeu, un Zmeu micuţ, dar cu o poftă de mîncare feroce.

Încă de la naştere, a devorat electro-armele şi electro-sodaţii deja depozitaţi pe Lună, crescând şi îngrăşându-se cât vezi cu ochii. Şi cu cât creşte, cu atât îi e foame mai mult.

Una de las electro-máquinas enviadas a la Luna por el Rey había cometido un error de programación y, en lugar de fabricar una electro-arma, había fabricado un electro-Dragón, un Dragón pequeñito, pero con un ansia feroz por comer.

Desde el momento de su nacimiento comenzó a devorar las electro-armas y los electro-soldados depositados sobre la Luna, creciendo y engordando en un abrir y cerrar de ojos. Y cuanto más crecía, más hambre tenía.

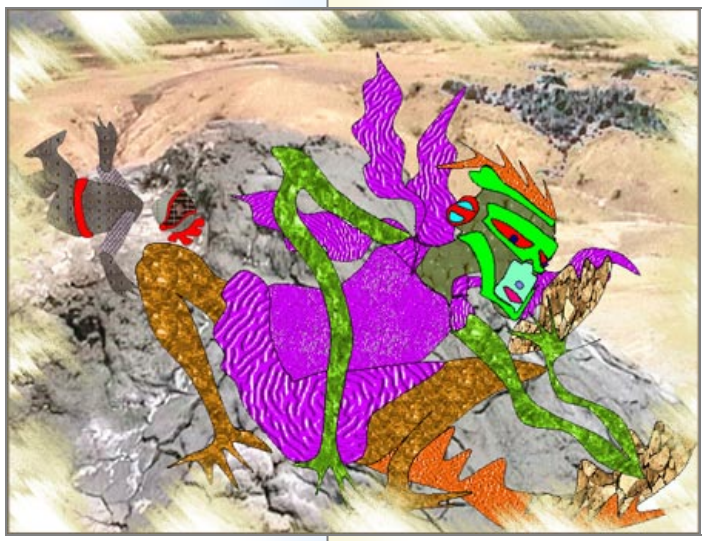

Aşa că mănâncă toate electro-maşinile care sunt pe Lună, ca să fabrice electro-armele şi electro-soldaţii pentru războiul interplanetar al Regelui.

Când nu mai are nimic de mâncat pe Lună, începe să devoreze Luna însăşi. Şi, cum nimeni nu l-a învăţat să mănânce cum trebuie, Zmeul mănâncă ca un electro-porc şi scuipă fărâmituri de Lună, care cad vraişte peste ţara România.

Y así, se comió todas las electro-máquinas que estaban en la Luna para fabricar las electro-armas y los electro-soldados para la guerra interplanetaria del Rey.

Cuando ya no quedó nada que comer sobre la Luna, comenzó a devorar la propia Luna. Y como nadie le había enseñado a comer como es debido, el Dragón comía como un electro-cerdo y escupía migajas de Luna que caían de cualquier manera sobre el país de Rumanía.

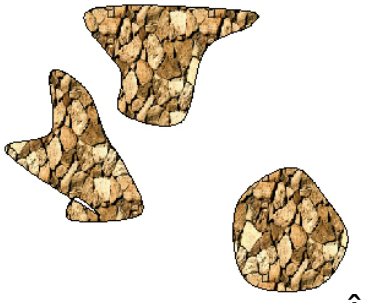

Însă fărâmiturile de Lună nu seamănă deloc cu fărâmiturile de pâine. Fărâmiturile de Lună sunt stânci enorme, scuipate de gura enormă a unui enorm Zmeu. Căzând pe planetă, fărâmiturile de Lună sparg totul.

Românii sunt furioşi. Regele Vlad-Dragoş e furios şi el, căci jumătate din Palatul său este distrusă şi nu mai are electro-maşini pentru a-l repara. Ce este de făcut?

Regele Vlad-Dragoş încearcă să găsească o idee, dar îi este foarte dificil să gândească, cu toate aceste pietre care cad asupra Palatului şi cu capul plin de planuri pentru următorul său război interplanetar.

Claro que, las migajas de Luna no se parecían en nada a las migajas de pan. Las migajas de Luna eran rocas enormes, escupidas por la boca enorme de un enorme Dragón. Al caer sobre el planeta, las migas de Luna lo rompían todo.

Los rumanos estaban furiosos. El Rey Vlad-Dragos también estaba furioso, porque la mitad de su Palacio estaba destruida y ya no quedaban electro-máquinas para repararlo. ¿Qué se podía hacer?

El Rey Vlad-Dragos trató de pensar en una solución, aunque le costaba mucho pensar, con todas aquellas piedras que caían sobre el Palacio y con la cabeza llena de planes para su siguiente guerra interplanetaria.

Paznicul, care nu prea a frecventat şcoala, dar care, în schimb, cunoaşte toate ascunzişurile Palatului, îi face o propunere Regelui Vlad-Dragoş:

Mai există, undeva, în ţară, o veche electro-maşină şi Regele ar trebui să-i ceară sfat, chiar dacă nimeni nu a mai văzut-o de un car de vreme.

Regele Vlad-Dragoş, la început, refuză, pentru că e supărat pe această veche electro-maşină, de câţiva ani buni. Îşi face de cap când îi porunceşte ceva de făcut. Când îi cere să-i fabrice electro-rachete sau electro-puşti, ea îi fabrică prăştii sau spăzi, pretinzând că preferă războaiele din timpurile bunicului Regelui Vlad-Dragos.

El Guardia, que no había ido mucho a la escuela, pero que, en cambio, conocía todos los recovecos del Palacio, hizo una propuesta al Rey Vlad-Dragos: todavía quedaba en el país una vieja electro-máquina a la que el Rey debería pedir consejo, aunque nadie la había vuelto a ver desde hacía muchísimo tiempo.

El Rey Vlad-Dragos rehusó al principio porque estaba enfadado con esa vieja electro-Máquina desde hacía un buen número de años, pues cuando se le encomendaba que hiciera algo, ella hacía lo que le venía en gana. Cuando le pedía que fabricase electro-cohetes o electro-escopetas, ella fabricaba catapultas y espadas arguyendo que prefería las guerras de los tiempos del abuelo del Rey Vlad-Dragos.

De aceea, a debranşat-o şi a ţinut-o deoparte, într-o pivniţă a Palatului.

Por ese motivo, la desconectó y la puso aparte en el sótano del Palacio.

Acum, în faţa urgenţei situaţiei, Regele Vlad-Dragoş se vede obligat a accepta să ceară sfat electro-maşinii şi Paznicul pleacă să o caute.

Ahora, en vista de la urgencia de la situación, el Rey Vlad-Dragos aceptó pedir consejo a la electro-Máquina, así que, el Guardia fue a buscarla.

Sejurul în pivniţele umezi ale Palatului a ruginit-o pe bătrâna Maşină. Este foarte răguşită. Când tuşeşte, pentru a-şi drege glasul, lămpile sale, pe jumătate deşurubate, încep să sclipească.

Scârţâind din toate încheieturile, se înclină în faţa Regelui, pentru a-l saluta.

– Fericire Regelui! – geme ea.

– Nu mai eşti supărată? întreabă cu mirare Regele Vlad-Dragoş.

– Ba da. Dar sunt politicoasă, răspunde bătrâna Maşină.

Între două căzături de fărâmituri de Lună, Regele îi expune situaţia pe scurt. Maşina pufneşte de râs:

El tiempo pasado en el húmedo sótano del Palacio había oxidado la vieja Máquina. Estaba muy ronca y cuando tosía para aclararse la voz, sus bombillas medio caídas comenzaban a parpadear.

Chirriando por todas las junturas se inclinó ante el Rey para saludarle.

–¡Larga vida al Rey! –gimió la Máquina.

–¿Ya no estás enfadada conmigo? –preguntó admirado el Rey Vlad-Dragos.

–Claro que sí. Es que soy educada –respondió la vieja Máquina.

En el intervalo entre la caída de una migaja de Luna y otra, el Rey le expuso brevemente la situación. La Máquina se echó a reír.

- Simplu! Ştiu eu, cum să te debarasez de Zmeu. Voi fabrica un Zmeu, mai enorm decât cel din Lună; acesta îl va mânca pe cel din Lună.

Perplex, Regele Vlad-Dragoş tuşeşte încet:

-¡Muy fácil! Yo sé como librarte del Dragón. Fabricaré un Dragón mucho más grande que el de la Luna y éste se comerá al de la Luna.

Perplejo, el Rey Vlad-Dragos carraspeó y dijo:

– Nu cred că ar fi o idee bună. După ce Zmeul tău va mânca Zmeul din Lună, va mânca şi Luna.

– Crezi? Atunci voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună.

– Şi după ce Zmeul va mânca Zmeul, care a mâncat Zmeul din Lună, va mânca şi Luna, şi de ce nu Pământul, de ce nu Ţara România! În cazul acesta, ce ai face tu?...

– Simplu, replică Maşina îngâmfându-se. Voi fabrica un alt Zmeu, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul, care va mânca Zmeul…

Regele este roşu de furie, din cap până în picioare:

–No creo que sea buena idea. Después de comerse al Dragón de la Luna, tu Dragón se comerá también la Luna.

–¿Tú crees? Entonces fabricaré otro Dragón que se coma al Dragón que se haya comido al Dragón de la Luna.

–¡Y después de que el Dragón se coma al Dragón que se coma al Dragón de la Luna, se comerá también la Luna y, por qué no, la tierra y, por qué no, el país de Rumanía! Y entonces ¿qué harás tú?...

–¡Muy fácil! –replicó la Máquina irguiéndose–. Fabricaré otro Dragón que se comerá al Dragón que se va a comer al Dragón que se coma...

El Rey estaba todo rojo de ira:

– Mă întreb, ce m-a apucat să-ţi cer sfat. Eşti la fel de stupidă ca atunci, când te-am aruncat la pivniţă. Şi simt că nu va mai dura mult, înainte să te trimit din nou în acelaşi loc!

– Bine, bine, lasă! Nu te supăra! spune Maşina râzând. Promite-i tronul tău! Tronul tău, bineînţeles cu condiţia, cu condiţia să răspundă la trei întrebări. Nu va putea, îţi garantez, te asigur, pe cuvânt de Maşină, Maşină, Maşină... Tot ce ştie să facă, ai văzut şi tu, este să mănânce, mănânce, mănânce...

– De acord, de acord! răspunde Regele Vlad-Dragoş. Oricum, nu am încotro!

-No sé cómo se me ha ocurrido pedirte consejo. Eres igual de estúpida que cuando te arrojé al sótano. Y me parece que no voy a tardar mucho en enviarte de vuelta al mismo sitio.

-¡Bueno, bueno, vale! ¡No te enojes! -dijo la Máquina riendo-. ¡Prométele tu trono! Tu trono, con una condición, claro está, con la condición de que responda a tres preguntas. No podrá, te lo garantizo, te lo aseguro, palabra de Máquina, Máquina, Máquina... Todo lo que sabe hacer, tú también lo has visto, es comer, comer, comer...

-¡De acuerdo, de acuerdo! -contestó el Rey Vlad-Dragos-. ¡De cualquier modo, no tengo más remedio!

Regele se apropie de Maşină, iar aceasta îi strecoară încet, la ureche, astfel încât Zmeul să nu le audă, cele trei întrebări pe care Regele trebuie să le pună.

Regele o priveşte zăpăcit.

- Întrebările acestea sunt prea uşoare, eu cunosc toate răspunsurile.

- Normal! răspunde Maşina, sfidând spusele Regelui. Tu, tu ai frecventat şcoala destul, dar nu şi Zmeul. El e prea ocupat să mănânce, mănânce, mănânce…

Regele Vlad-Dragoş nu prea e convins, dar nu are o idee mai bună. Atunci, stabileşte legătura cu Luna, graţie lunetei sale astronomice:

- Zmeule, Zmeule! Ascultă-mă!

El Rey se acercó a la Máquina y ésta le susurró muy bajito al oído, para que el Dragón no pudiera oírle, las tres preguntas que el Rey habría de formularle.

El Rey la miró estupefacto.

-Las preguntas estas son muy fáciles, me sé todas las respuestas.

-¡Normal! -contestó la Máquina, desafiando el comentario del Rey-. Tú, tú has ido mucho al colegio, pero no así el Dragón. Está demasiado ocupado comiendo, comiendo, comiendo...

El Rey Vlad-Dragos no estaba convencido del todo, sin embargo, no tenía una idea mejor. Así que, estableció contacto con la Luna gracias a su telescopio:

-¡Dragón, Dragón! ¡escúchame!

Zmeul se apleacă pe marginea Lunii, ronţăită din toate părţile:

– Cine îmi vorbeşte?

– Eu! Sunt Regele Vlad-Dragoş al României. Vin să-ţi fac o propunere.

–Lasă-mă în pace! Vezi bine că sunt la masă! Pleacă de-aici!... Mai ales dacă nu eşti bun de mâncat.

El Dragón se inclinó sobre el borde de la Luna, roída por todas partes:

–¿Quién me llama?

–¡Yo! soy el Rey Vlad-Dragos de Rumanía. Quiero hacerte una propuesta.

–¡Déjame en paz! ¡Ves perfectamente que estoy a la mesa! ¡Márchate de aquí!... A no ser que seas comestible.

– Aaa!... Nu, nu sunt bun de mâncat, spune repede Regele. Dar dacă mă asculţi, o să ai tot ce vrei de mâncat.

– Interesant! Te ascult, dar grăbeşte-te, că mi-e foame.

– Iată! continuă Regele Vlad-Dragoş, îţi ofer tronul meu...

– E bun de mâncat, un tron?

– Nu se mănâncă, răspunde Regele, dând din umeri. Un tron, te aşezi pe el pentru a guverna.

– Nu e interesant! Eu nu vreau tronul tău! Vreau ceva de mâncat. Dacă nu, te voi mânca pe tine.

– Ascultă-mă odată! se enervează Regele. Dacă îţi dau tronul meu, vei fi Regele ţării România. Vei fi foarte bogat şi îţi vei putea cumpăra tot ce vrei.

– Voi putea să-mi cumpăr de mâncare? întreabă Zmeul, dintr-o dată atent.

– Bineînţeles!

–¡Ah!... No –dijo rápidamente el Rey–, pero si me escuchas podrás comer todo lo que quieras.

–¡Qué interesante! Te escucho, pero date prisa, que tengo hambre.

–¡Bueno! –continuó el Rey Vlad-Dragos–. Te ofrezco mi trono...

–¿Y un trono se come?

–No se come –respondió el Rey, encogiéndose de hombros–. Un trono sirve para sentarse en él para gobernar.

–¡No me parece interesante! ¡Yo no quiero ningún trono tuyo! Quiero algo que se coma y, si no, te comeré a ti.

–¡Escúchame de una vez! –se impacientó el Rey–. Si te doy mi trono, serás el Rey del país de Rumanía. Serás muy rico y podrás comprarte todo lo que quieras.

–¿Podré comprarme comida? –preguntó el Dragón súbitamente interesado.

–¡Por supuesto¡

– Atunci, accept tronul tău. Unde este?

– Stai, stai... Îţi pun o condiţie...

– Serios!?

– Mai întâi, trebuie să-mi răspunzi la trei ghicitori.

– Bine, bine... murmură, decepţionat, Zmeul.

Ronţăind o altă bucată de Lună, Zmeul cântăreşte situaţia. Scuipă o fărâmitură de Lună care cade atât de aproape de Rege, încât ar putea să-l strivească, ca pe o simplă plăcintă.

– E un joc nou? zice Zmeul. De acord! Sincer, ceea ce prefer, în afară de a mânca, este să mă joc de-a ghicitorile. Câştig de fiecare dată.

– Iată prima întrebare, Zmeule:

Împarte-te pe tine însuţi!

–Entonces, acepto tu trono, ¿dónde está?

–¡No tan deprisa! Hay una condición...

–¿Ah, sí?

–Primero, deberás responder a tres adivinanzas.

–Ah, vaya... –contestó decepcionado el Dragón.

Masticando otro pedazo de Luna, el Dragón sopesó la situación. Escupió otra migaja de Luna que cayó tan cerca del Rey Vlad-Dragos, que podría haberle aplastado como si de una simple tarta se hubiera tratado.

–¿Es un juego nuevo? –dijo el Dragón-. ¡De acuerdo! precisamente lo que más me gusta además de comer es jugar a las adivinanzas. Siempre gano.

–Aquí viene la primera pregunta, Dragón: ¡divídete a ti mismo!

Zmeul se gândeşte o fracţiune de secundă:

– Uşor! Foarte uşor! N-am auzit niciodată întrebare mai uşoară!

Un electro-Zmeu nu conţine
decât un electro-Zmeu...
Deci, un electro-Zmeu,
împărţit la un electro-Zmeu...
Face un electro-Zmeu...
Deci, Eu!
Asta-i!

El Dragón pensó una fracción de segundo:

–¡Fácil, muy fácil! ¡Nunca he escuchado una pregunta más fácil!

Un electro-Dragón no contiene
más que un electro-Dragón...
Por tanto, un electro-Dragón
dividido por un electro-Dragón...
da un electro-Dragón...
¡Por tanto, yo!
¡Eso es!

Regele e foarte uimit de răspunsul Zmeului, care îl îngrijorează puţin.

– Aştept a doua ta întrebare! Zmeul îşi pierde răbdarea, căci începe să se prindă în joc.

El Rey estaba muy asombrado de que el Dragón hubiera respondido bien, y por eso se preocupó un poco.

–¡Estoy esperando tu segunda pregunta! – se impacientaba el Dragón que comenzaba a cogerle gusto al juego.

– Zmeule, iată a doua întrebare: Extrage rădăcina pătrată din tine însuţi!

–Rădăcină pătrată? Ce-i asta? Rădăcină pătrată? N-am auzit niciodată de asta! Am o idee; le voi întreba pe electro-maşinile pe care le-am devorat.

Zmeul se învârte de câteva ori în juru-şi, se contorsionează, face o piruetă.

Regele îl priveşte calm, convins că electro-maşinile pe care Zmeul le-a mâncat nu mai sunt în stare să funcţioneze.

– Uraaa! strigă Zmeul. Electro-maşinile pe care le-am mâncat mi-au dat răspunsul exact:

–Dragón, ésta es la segunda pregunta: ¡extrae la raíz cuadrada de ti mismo!

–¿La raíz cuadrada? ¿Qué es eso? ¡Es la primera vez que lo oigo! Tengo una idea: preguntaré a las electro-máquinas que he devorado.

El Dragón se retorció varias veces sobre sí mismo, se contorsionó, hizo una pirueta.

El Rey lo miró con calma, convencido de que las electro-máquinas que el Dragón se había comido ya no estaban en condiciones de funcionar.

–¡Hurraaaa! –gritó el Dragón–. Las electro-máquinas que me he comido me han dado la respuesta exacta:

Tresar,
tresalt, scârţâi şi socotesc.
Rădăcina pătrată extrag
şi iată-mă, rămân întreg!
Rădăcina pătrată din unu
este tot unu...
Deci, Eu!
Asta-i!

Me exalto,
parpadeo, crujo y calculo.
La raíz cuadrada extraigo.
¡Y he aquí que me quedo entero!
La raíz cuadrada de uno,
es siempre uno...
¡Por tanto, yo!
¡Eso es!

– Aştept ultima ta întrebare!

Regele, foarte speriat şi furios, se repede spre Maşină:

– N-ar fi trebuit să te ascult deloc!

– Poţi avea încredere în mine, nu?! Du-te şi pune întrebarea a treia. Niciodată n-o să poată să-ţi răspundă, pe cuvântul meu de Maşină... Maşină... Maşină...

Regele se întoarce spre luneta astronomică:

– Zmeule, uite a treia întrebare: Sustrage-te din tine însuţi!

– Uşor! Foarte uşor! Floare la ureche! N-am nici măcar nevoie să-mi consult electro-maşinile ca să găsesc răspunsul...

Regele Vlad-Dragoş îşi ia capul în mâini, crezând că ultima sa oră a sosit şi, cu ea, ultima oră a ţării România.

–¡Estoy esperando tu última pregunta!

El Rey, muy asustado y furioso, se apresuró hacia la Máquina:

–¡No tendría que haberte escuchado nunca!

–¡Podrías confiar en mí, ¿no?! Hazle la tercera pregunta. Nunca te la podrá contestar, palabra de Máquina... Máquina... Máquina...

El Rey se volvió hacia el telescopio:

–Dragón, he aquí la tercera pregunta: ¡réstate a ti mismo!

–¡Fácil! ¡Muy fácil! ¡Miel para mis oídos! Ni siquiera me hace falta consultar a mis electro-máquinas para hallar la respuesta...

El Rey Vlad-Dragos se llevó las manos a la cabeza, creyendo que había llegado su última hora y, con ella, la última hora del país de Rumanía.

Zmeul se bâţâie, ca şi cum o multitudine de electro-instrumente muzicale i-ar da ritmul:

Îmi scad coada,
Îmi scad labele,
Îmi sustrag burta,
Şi gâtul,
Şi capul.
Asta-i!
Un electro-Zmeu minus unu...

El Dragón vibró como si muchísimos electro-instrumentos musicales le dieran ritmo:

Me resto la cola,
Me resto las patas,
Me sustraigo la barriga,
Y el cuello,
Y la cabeza.
¡Eso es!
Un electro-Dragón menos un...

Regele Vlad-Dragoş nu mai aude Zmeul. Foarte încet, ridică capul şi îl caută din ochi:

– Zmeule! Zmeule! Unde eşti? Unde te ascunzi? Zmeule! Răspunde-mi!

Maşina pufneşte de râs:

– Nu o să-ţi răspundă. Zmeul din Lună a dispărut: un Zmeu minus un Zmeu, egal zero Zmei. Nu mai există! Zburat! Volatilizat! Şi asta, graţie mie!

El Rey Vlad-Dragos no volvió a oír al Dragón. Muy despacio, levantó la cabeza y lo buscó con la mirada:

–¡Dragón!¡Dragón! ¿Dónde estás? ¿Dónde te escondes? ¡Dragón! ¡Respóndeme!

La Máquina se echó a reír:

–No te responderá. El Dragón de la Luna ha desaparecido: un Dragón menos un Dragón, igual a cero Dragones. ¡Ya no existe! ¡Esfumado! ¡Volatilizado! ¡Y esto, gracias a mí!

– Mulţumesc, mulţumesc, bătrâna mea Maşină scumpă! îi spune Regele, gata să o îmbrăţişeze, numai că Eticheta de la curte nu i-o permite.

–Genială! Eu sunt genială! Începând de acum, să mi te adresezi, deci, cu formula *Electro-Majestatea Voastră*, Rege Vlad-Dragoş de două parale.

–Nici vorbă! Eu sunt Regele! Şi eu sunt singura Majestate a României, electro sau nu!

–¡Gracias, gracias, mi apreciada y vieja Máquina! –le dijo el Rey, dispuesto a abrazarla, solo que la Etiqueta de la corte no se lo permitía.

–¡Genial! ¡Soy genial! A partir de ahora, me llamarás *"Su Electro-Majestad",* ¡Rey Vlad-Dragos de pacotilla!

–¡De ninguna manera! ¡El Rey, soy yo! ¡Y yo soy la única Majestad de Rumanía, sea o no sea electro!

–Nici să nu te gândeşti! îi răspunde Maşina, foarte sigura de ea. Regele, eu sunt!

Tu eşti incapabil să te descurci singur! Fără mine, Zmeul te-ar fi mâncat. Zmeul i-ar fi mâncat pe toţi supuşii tăi, Palatul tău şi întreaga ţară România. Deci, eu sunt Regele, şi nu tu!

–¡Que te crees tú eso! –le contestó la Máquina demasiado segura de sí misma–. ¡El Rey, soy yo!

¡Tú no eres capaz de arreglártelas solo! Sin mí, el Dragón te habría comido. El Dragón se habría comido a todos tus súbditos, tu Palacio y todo el país de Rumanía. ¡Por tanto, yo soy el Rey, y no tú!

– Nu, eu sunt Regele! ţipă Vlad-Dragoş, foarte, dar foarte, foarte enervat. Într-adevăr, nu te-ai schimbat.

Eşti la fel de insuportabilă ca atunci când te-am aruncat la pivniţă.

O să te debranşez o dată pentru totdeauna. De altfel, eşti cam obosită. Azi ai muncit prea mult; o să te trimit să te odihneşti şi asta, pentru un bun moment!

– Mă aşteptam la asta! protestă Maşina.

Dar de data asta, n-o să te las să o faci! Ascultă-mă bine, ex- Rege de două parale, ex-Rege al României!

Mă voi transforma în Zmeu şi voi guverna, în locul tău, ţara România. Şi o să te trimit la pivniţă, pentru câţiva ani buni, pentru câteva secole, pentru o mie de ani, pentru o sută de mii de ani!

–¡No, el Rey soy yo! –gritó Vlad-Dragos, muy, pero que muy, muy irritado-. Verdaderamente, no has cambiado.

¡Eres igual de insoportable que cuando te arrojé al sótano! ¡Te desconectaré de una vez por todas!

Por cierto que estás muy cansada. Hoy has trabajado muchísimo; te mandaré a descansar ¡Y por una buena temporada!

–¡Esto ya me lo esperaba! –protestó la Máquina.

¡Pero esta vez no permitiré que lo hagas! ¡Escúchame bien, ex-Rey de pacotilla, ex-Rey de Rumanía!

Me voy a convertir en Dragón y gobernaré en tu lugar el país de Rumanía. ¡Y te enviaré al sótano para unos cuantos años, para unos cuantos siglos, para mil años, para cien mil años!

Maşina începe să se agite în toate sensurile, toate luminile sclipindu-i, şi scârţăind groaznic. Sare, tresare, se învârte de trei ori în juru-i. Se strâmbă, rânjeşte, mormăie...

Fumegă ca o locomotivă veche ce se caţără pe munte...

Îi cresc labe verzi, o coadă pestriţă care se mişcă furioasă, la dreapta şi la stânga, şi înainte şi înapoi, spărgând totul în trecerea sa.

Paznicul este aşa de speriat, încât fuge să se ascundă în spatele tronului.

Cât despre Regele Vlad-Dragoş, este atât de furios că nici nu are timp să-i fie frică.

Cu papucul, începe să lovească Maşina şi, fără să vrea, îi dereglează programatorul.

La Máquina comenzó a agitarse por todas partes, con todas las bombillas parpadeándole y chirriando espantosamente. Brincó, se estremeció, giró tres veces sobre sí misma. Se retorció, hizo muecas con la boca, rugió...

Echó humo, igual que una vieja locomotora que sube renqueante una montaña...

Le crecieron patas verdes, una cola moteada que se agitaba con furia de derecha a izquierda y de delante a atrás, rompiendo todo lo que encontraba en su camino.

El Guardia de Palacio estaba tan asustado que corrió a esconderse detrás del trono.

Por su parte, el Rey Vlad-Dragos estaba tan furioso que no tuvo ni tiempo para asustarse.

Con su zapatilla, comenzó a pegar a la Máquina y, sin querer, desajustó su programación.

Atunci, în loc să afişeze *Zmeu*,
programatorul afişează *Smoală*.
iar maşina
în loc să devină Zmeu,
se topeşte într-o băltoacă
de smoală.

Regele cheamă Paznicul şi-i cere să cureţe sala tronului, cu mătura sa de paie.

Zis şi făcut. Paznicul mătură, face ordine, astfel că Palatul Regelui Vlad-Dragoş este din nou nespus de frumos, nespus de curat, ca înainte...

Entonces, en lugar de en un *Dragón*,
se programó en *Alquitrán*
y, la Máquina
en lugar de convertirse en Dragón,
se derritió hasta convertirse en un charco
de Alquitrán.

El Rey llamó al Guardia y le pidió que limpiase la sala del trono con su escoba de paja.

Dicho y hecho. El Guardia barrió, puso todo en su sitio, y el Palacio del Rey Vlad-Dragos quedó de nuevo perfectamente limpio, perfectamente hermoso, como antes...

Însă Regelui i-a fost atât de frică, încât jură că niciodată nu o să mai facă vreun război. Dealtfel, nu are de ales, căci nu mai posedă nici o electro-maşină, pentru a îi fabrica electro-arme şi electro-soldaţi.

În plus, restabilirea serviciului militar nu se pune în discuţie, căci aceasta i-ar indispune grav pe Români. Singurul lucru pe care Regele Vlad-Dragoş nu-l poate suporta, este să-şi vadă supuşii nemulţumiţi.

Şi cum îi e teamă că se va plictisi, acum, când nu mai poate să se războiască, decide să se căsătorească şi să aibă o droaie de copii.

El Rey había pasado tanto miedo, que juró que nunca más haría una guerra. De todos modos, no tenía elección, pues no le quedaba ninguna electro-máquina para fabricarse electro-armas ni electro-soldados.

Además, el restablecimiento del servicio militar estaba fuera de toda cuestión, pues eso hubiera enojado mucho a los rumanos. Lo único que el Rey Vlad-Dragos no podía soportar era ver a sus súbditos descontentos.

Y como tenía miedo de aburrirse ahora que no podía hacer la guerra, decidió casarse y tener un montón de hijos.

Şi, cum se cuvine, o să-şi numească primul fiu Vlad Dragoş, la fel ca pe el, la fel ca pe tatăl său, la fel ca pe bunicul său, la fel ca pe tatăl bunicului său, la fel ca pe toţi Regii României, de douăzeci de mii de ani încoace.

Y como está mandado, puso a su primogénito el nombre de Vlad-Dragos, igual que él, igual que su padre, igual que su abuelo, igual que el padre de su abuelo, igual que todos los Reyes de Rumanía en los últimos veinte mil años.

Puii Zmeilor au adormit, uitând de burţile lor goale, şi visează zâmbind.

Bătrâna Zmeoaică se întreabă dacă a făcut bine să le povestească această fabulă, care-i prepară atât de puţin pentru viaţa care îi aşteaptă...

La rândul său, Zmeoaica adoarme şi visează, cu zâmbetul pe faţă...

Los Dragoncitos pequeños se han quedado dormidos y se han olvidado de sus barrigas vacías, y sonríen mientras sueñan.

La anciana Dragona se pregunta si ha hecho bien en contarles esta fábula que tan poco les prepara para la vida que les aguarda...
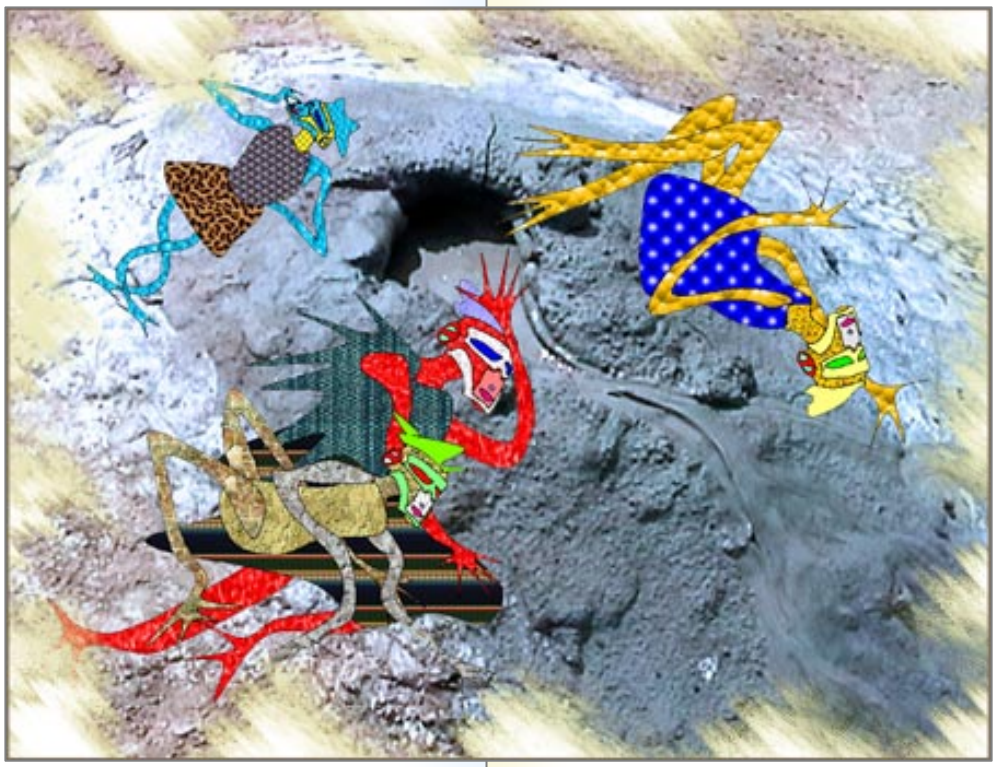
Junto a ellos, se queda dormida... sueña, sonríe...